

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 29 stycznia 2016 r.

Poz. 562

UCHWAŁA NR 5276/15 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W BIAŁYMSTOKU

z dnia 14 grudnia 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia w postępowaniu nadzorczym uchwały Rady Gminy Gródek nr XII/100/15 z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie opłaty targowej na terenie Gminy Gródek

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku w składzie:

Przewodniczący: Stanisław Srocki
Członkowie: Paweł Gałko
Katarzyna Gawrońska
Agnieszka Gerasimiuk
Anna Ostrowska
Aleksander Piszczatowski
Dariusz Renczyński
Joanna Salachna
Marcin Tyniewicki
Maria Wasilewska

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515, ze zm.)

po rozpatrzeniu w postępowaniu nadzorczym uchwały Rady Gminy Gródek nr XII/100/15 z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie opłaty targowej na terenie Gminy Gródek

postanawia:

- 1) uznać, iż powyższa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa w związku z zapisami zawartymi w § 5 ust. 2 uchwały, zgodnie z którym inkasentem opłaty targowej jest wyznaczony pracownik Urzędu Gminy Gródek, co stanowi naruszenie art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 849, ze zm.),**
- w związku z tym postanawia stwierdzić nieważność § 5 ust. 2 uchwały nr XII/100/15;
- 2) uznać, iż powyższa uchwała została podjęta z nieistotnym naruszeniem prawa w związku z nieprawidłowym zróżnicowaniem stawek opłaty targowej w § 2 uchwały, co stanowi naruszenie art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 849 ze zm.),**
- w związku z tym postanawia wezwać do usunięcia wskazanego naruszenia prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 23 listopada 2015 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku wpłynęła **uchwała Rady Gminy Gródek nr XII/100/15 z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie opłaty targowej na terenie Gminy Gródek.**

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 ze zm.), tut. Izba wszczęła postępowanie nadzorcze dotyczące wskazanej uchwały, zawiadamiając Radę, pismem z dnia 1 grudnia 2015 r. o terminie posiedzenia Kolegium RIO w Białymstoku wyznaczonym na dzień 14 grudnia 2015 r.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2015 r. stwierdziło, co następuje.

Badana uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

W § 5 ust. 2 uchwały wprowadzono zapis, zgodnie z którym inkasentem opłaty targowej jest wyznaczony pracownik Urzędu Gminy Gródek. Zapis powyższy prowadzi do naruszenia art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 849, ze zm.). „Określenie” inkasentów oznacza konieczność wskazania cech pozwalających podatnikom w sposób jednoznaczny zidentyfikować podmiot uprawniony i zobowiązany do dokonywania inkasa. W przypadku osób fizycznych może ono nastąpić m.in. poprzez wskazanie tych osób z imienia i nazwiska, wskazanie pełnionej przez te osoby funkcji (np. sołtys określonej wsi). Podobny pogląd znajduje swoje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. WSA w Łodzi w wyroku z dnia 10 października 2013 r. (I SA/Łd 922/13, www.nsa.gov.pl) zauważył, że „sformułowanie „określić inkasentów”, użyte w art. 19 pkt 2 u.p.o.l. powinno przybierać w uchwale rady gminy postać określenia konkretnego, a więc zwrotu odnoszącego się do zindywidualizowanego przez podanie imienia i nazwiska podmiotu (w przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej - nazwy). W ocenie Sądu, podatnik ma prawo do tego, aby po zapoznaniu się z należycie ogłoszonym aktem prawa miejscowego wiedzieć kto jest uprawniony do pobrania od niego opłaty.”

Ponadto w § 2 uchwały określono stawki opłaty targowej, różnicując je w zależności od formy sprzedaży i rodzaju sprzedawanych towarów. Różnicując stawki opłaty targowej Rada nie dokonała tego jednak w sposób rozłączny, co prowadzi do sytuacji, w której dla danej sprzedaży właściwa jest więcej niż jedna stawka opłaty targowej. Rada nie wskazała, którą stawkę należy zastosować w takim przypadku. Stanowi to naruszenie art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym Rada jest zobowiązana do określenia stawek opłaty targowej. Określenie stawek, w przypadku ich różnicowania, powinno czynić zadość ogólnym zasadom stanowienia aktów prawnych, w tym aktów prawa miejscowego, wywodzonym z art. 2 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. w szczególności zasadą określoności prawa. Zasady te zostały określone w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (np. K 50/07, K 33/00, K 32/04, K 4/03), wypracowanym na tle badania zgodności ustaw z Konstytucją, mają jednak (na co również wskazywał Trybunał) w pełni zastosowanie do aktów prawnych o znaczeniu lokalnym, w tym również do przepisów gminnych.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, którą można wnieść (za pośrednictwem RIO w Białymstoku, ul. Branickiego 13) w terminie 30 dni od dnia otrzymania rozstrzygnięcia.

Przewodniczący Kolegium
Stanisław Srocki